

90
Lal!

BONIfakty

2 – 3

WYDANIE JUBILEUSZOWE

Numer 3 (15)
Kwiecień/Maj 2020

Zwyczajni niezwyčajni
*Jubileuszowy wywiad
z Księdzem Proboszczem*

Sanktuaria w Polsce i na
świecie
Fulda

4 - 5

Liturgia w Parafii
*Znaczenie liturgiczne
nowenny*

6

Historia parafii

7

Biblioteka poleca

8

Katecheza
*Czy te dni coś oznacza-
ją?*

8

JUBILEUSZ 90—LECIA KONSEKRACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. BONIFACEGO W ZGORZELCU 1930—2020

Na skutek wprowadzenia w Polsce stanu epidemiologicznego oraz decyzji Biskupa Legnickiego, program obchodów uległ zmianie. Poniższy wydanie gazetki prezentuje plan jubileuszu wg. pierwotnych ustaleń i nie uwzględnia zmian w programie, które z tego powodu nie mogły zostać zrealizowane.

Zwyczajni niezwyčajni

Jubileuszowy wywiad z Księdzem Proboszczem

J.S. - Przeżywamy Jubileusz 90 rocznicy konsekracji naszego kościoła. Księżu Proboszczu, proszę nam opowiedzieć o przygotowaniach do tego wydarzenia

Ks. Proboszcz

Są wydarzenia, powiedzmy, małe, choć dla kogoś mogą być bardzo ważne, ale są także, obiektywnie patrząc, wielkie i bardzo ważne. Kiedy uświadomiłem sobie, że przed nami okrągła 90 rocznica, pomyślałem, by świętować – Panu Bogu podziękować, a i o ludziach pamiętać. I stąd pojawiły się „4 kroki milowe”, jako etapy dojścia do 10 maja 2020.

Będziemy świętować w niedzielę, 10 maja 2020 roku (dokładnie rocznica przypada w poniedziałek, 11 maja) Oto te etapy przygotowania:

1. Dzień 27 marca 2019 r. – rocznica poświęcenia placu pod budowę kościoła św. Bonifacego – wykopanie pierwszej łopaty ziemi – 27 marca 1929 roku – to POCZĄTEK i przygotowana w naszym kościele, Wystawa fotografii archiwalnych, które posiadamy (90 lat, a takie piękne!)

2. Wyjazd na grób +ks. Jana Kozaka, zasłużonego proboszcza naszej parafii (27 lat był proboszczem) i dziekana Dekanatu Zgorzelec, w

30 r. śmierci – sobota, 17 sierpnia 2019 (dokładnie 18.08.1989). Wtedy odbyła się Uroczysta Msza św. w Środzie Śląskiej, gdzie tam i w okolicy mieszkają 3 siostry wraz z rodzinami, zmarłego kapłana; następnie modlitwa przy grobie na tamtejszym cmentarzu i ułożenie 30 zniczy na grobowcu w kształcie serca oraz złożenie wieńca od całej parafii i wreszcie spotkanie w restauracji i posiłek połączony ze wspomnieniami razem z rodziną + ks. Kozaka. Warto tu wspomnieć, że najmłodsza siostra pokazała pamiątki, a wśród nich kartkę z zapiskami, pokazującą wszystkich księży pracujących i pochodzących ze Zgorzelcu oraz pierwszy list, z datą lipcową 1962 roku, napisany do rodziny. Były to wzruszające chwile.

3. Uroczystość przy Grocie Matki Bożej, przed kościołem, z okazji 50 rocznicy jej budowy i poświęcenia – rocznica przypada dokładnie 5 października 2019 r. Przenieśliśmy ją na dzień następny, na niedzielę, na g. 17.00. Był uroczysty różaniec przy Grocie, poprzedzony częścią artystyczną i pamiątkową wido-kówką, którą każdy otrzymał

4. Koncert organowy, w wykonaniu katedralnego organisty z Goerlitz, z okazji 80 rocznicy

translokacji i uruchomienia organów zakupionych z synagogi z Goerlitz do naszego kościoła. Było to w sobotę, 23 listopada 2019 roku. Piękny koncert!

I jeszcze dodam, że bezpośrednim przygotowaniem będzie Nowenna majowa, czyli 9 dni modlitwy podczas nabożeństw majowych.

J.S. - Ksiądz też obchodzi piękny jubileusz – 12 lat w naszej parafii. Jak Ksiądz postrzega parafian po tylu latach?

Ks. Proboszcz

W skrócie to tak: ludzie w większości starsi, seniorzy... bardzo pobożni i ofiarni. A można by dużo opowiadać.

J.S. - Jakie zmiany ksiądz wprowadził w naszej parafii ?

Ks. Proboszcz

Trzymam się zasady: im mniej zmian, tym lepiej dla parafian. I jeszcze jedno: są pewne tradycje, przyzwyczajenia (ktoś mówi: „u nas zawsze było tak”) Dokonałem kilku zmian – pierwsze i to bardzo szybko, zmieniłem sposób kolędy czyli wizyty duszpasterskiej. Powróciłem do starej zasady ewangelicznej: „Szukać zagubionych”, czyli odwiedzamy wszystkich, którzy nas przyjmą, a nie na zaproszenia. I jeszcze kilka drobnych spraw porządkowych... Ale zastałem i podtrzymuję wiele dobrych spraw wprowadzonych przez moich poprzedników.

J.S. - Jak ma wyglądać Jubileusz, czyli obchody?

Ks. Proboszcz

Głównym, centralnym wydarzeniem tego Jubileuszu, oczywiście będzie Msza Św. celebrowana

przez Biskupa Legnickiego i Biskupa z Goerlitz. Dobrze przygotowana z piękną oprawą liturgiczną (chór, służba liturgiczna...) Poprzedzi ją poświęcenie nowego Krzyża Misyjnego, a po niej Festyn Bonifacjański – „Trzeźwymi bądźmy” z losowaniem głównych nagród i poczęstunkiem dla wszystkich. Jako namacalna pamiątka, to Album Jubileuszowy dla każdego. Zaplanowaliśmy też na sobotę 11 lipca 2020 r. wyjazd - pielgrzymkę do Fuldy, do grobu naszego Patrona św. Bonifacego.

J.S. - Proszę o zabawną historię z życia parafii...

Ks. Proboszcz

O, było ich sporo... oto jedna z nich: Podczas kolędy wchodzę do kolejnego mieszkania i po modlitwie siadam i rozpoczynam rozmowę. Starsza Pani nic nie mówi, tylko patrzy na mnie. Po dłuższej chwili pytam się zdziwiony: „A co tak Pani patrzy na mnie?” – A ona odpowiada: „Tak z bliska to jest ksiądz o wiele młodszy i wygląda sympatyczniej”. Taka to historia...

Pozdrawiam i zapraszam na Jubileusz
Z Panem Bogiem

Jadwiga Sobol

Sanktuaria w Polsce i na świecie - Fulda

Fulda – miasto powiatowe w Niemczech, w kraju związkowym Hesja, w rejencji (okręg administracyjny) Kassel, siedziba powiatu Fulda, nad rzeką Fuldą. Najbliżej położone duże miasta to Frankfurt nad Menem, Kassel i Lipsk (tyle Wikipedia). Natomiast dla czytelników BONIfaktów miasto to jest interesujące z zupełnie innych powodów.

„Kiedy idzie się przez Fuldę czuje się jak żywy jest tu katolicyzm”(wypowiedź jednej z przewodniczek oprowadzających turystów po Fuldzie). Ważną postacią jest tu św. Bonifacy, misjonarz z VIII wieku. Grób św. Bonifacego w Fuldzie przyciąga rzesze wiernych i turystów do tego miasta. Święty Bonifacy był wysłannikiem papieskim. Od 718 roku we Fryzji, Hesji, Turyngii, Frankonii i Bawarii organizował synody, budował

świątynie i zakładał klasztory. W 744 roku nakazał swemu uczniowi Sturmiosowi zbudowanie klasztoru w Fuldzie. Dziesięć lat później został zabity w Dokkum. Zgodnie z ostatnią wolą szczątki św. Bonifacego zostały pochowane w Fuldzie. Nad jego grobem wzniesiono bazylikę (ukończenie budowy przypada na rok 819). Długa na 220 metrów przez stulecia była największą budowlą sakralną na wschód od Alp. W XIII wieku klasztor w Fuldzie przeżywa zwrot. Opat klasztoru podniesiony do godności księcia zmuszony był wybudować sobie zamek. W XVII wieku zamek przekształcony został w renesansową rezydencję. Sto lat później katedra uzyskuje swą obecną formę ze wspianą kopułą, wzorowaną na bazylice św. Piotra w Rzymie (katedra w Fuldzie jest o połowę jest mniejsza). Wystrój wnętrza jest surowy. Kościół jest jasny, przesycony światłem. Silnym kon-

trastem jest ołtarz wykonany z czarnego marmuru, nad którym wznosi się postać Matki Boskiej, wstępującej do nieba w otoczeniu aniołów. Najważniejszym miejscem w bazylice jest grobowiec św. Bonifacego. Pamięć o św. Bonifacym jest ciągle żywa. Na uroczystości obchodów 1250 rocznicy jego śmierci (2004 rok) przybyło do Fuldy 25000 wiernych.

Święty Bonifacy działał w czasach, gdy niemieckich landów nie przecinała, ani jedna autostrada. A jednak stał się jednym z największych misjonarzy w dziejach Kościoła. Symbolem jego ewangelizacji było ścięcie dębu poświęconego pogańskiemu bożkowi. Germanie spodziewali się zemsty bożka. Dąb runął i nic takiego nie nastąpiło. Poganie wyrzekli się zatem bożków dla prawdziwego Boga. Święty Bonifacy, jako osiemnasturolatek wybrał się w ostatnią podróż misyjną do Fryzji. W mieście Dokkum wszedł do gaju poświęconego bożkom. Takie świętokradztwo poganie karali śmiercią. Towarzysze misjonarza chwycili za broń, ale św. Bonifacy zakazał im obrony. Piątego czerwca 754 roku oddał życie za

wiarę. Święty Bonifacy jest patronem Niemiec i Holandii. Należy do grona duszpasterzy, którzy głosząc ewangelię budowali jedność chrześcijańskiej Europy. „Od czasów św. Bonifacego sporo nowych „świętych dębów” wyrosło w Europie i na świecie. Czczone są bożki dobrobytu, nieustającej rozrywki itp... Ktokolwiek próbuje tknąć te współczesne bóstwa odsądzany jest od czci i wiary. Zostaje zakrzyczany jako ktoś nietolerancyjny, zacofany. Czy my, chrześcijanie mamy dziś odwagę zaprotestować przeciw współczesnym „świętym gajom”? Szukajmy siły w Panu Bogu. Odwiedzajmy miejsca kultu religijnego. Choćby takie jak to w Fuldzie, nierozzerwalnie związane ze św. Bonifacym, patronem naszej parafii. Ze Zgorzelca do Fuldy można dojechać autostradą A4 w czasie do pięciu godzin. Oba te miasta dzieli odległość 477 km.

W dniu 18 lipca br wierni z naszej parafii będą mieli okazję „przyjrzeć się” Fuldzie z bliska. W ramach obchodów 90 lecia konsekracji naszego kościoła organizowany jest wyjazd do Fuldy.

Urszula Imbierowicz.

Liturgia w parafii

Znaczenie liturgiczne nowenny

W związku ze zbliżającym się w naszej parafii jubileuszem – 90 rocznicy konsekracji naszego kościoła przeżywalismy w ostatnim czasie wiele wydarzeń zbliżających nas do tego uroczystego momentu. Bezpośrednim końcowym przygotowaniem będzie nowenna, którą rozpoczniemy 1 maja 2020 r., a która trwać będzie przez 9 dni. Wielu z nas z pewnością słyszało, a może nawet i uczestniczyło w swoim życiu w jakiejś nowennie. Czym zatem jest tak naprawdę nabożeństwo nowenny? Jakie posiada znaczenie? Spróbujmy trochę powyższe zagadnienia przybliżyć.

Nowenna (łac. novem – dziewięć) to w liturgii Kościoła katolickiego szczególnego rodzaju nabożeństwo lub prywatna modlitwa mająca ogromne znaczenie, trwająca zazwyczaj przez 9 kolejnych dni. Zgodnie z tradycją różnego rodzaju nowenny jako nabożeństwa stały się tak naprawdę popularne w Kościele mniej więcej w XVII wieku. Jako nabożeństwa błagalne nowenny do Matki Bożej, do świętych i inne wzorują się na modlitewnym czuwaniu Apostołów po Zmartwychwstaniu i Wniebowstąpieniu Chrystusa, gdy oczekiwali na zesłanie obiecanego im Ducha Świętego. To właśnie z tego wspólnego oczekiwania wziął się pomysł by nabożeństwo nowenny trwało właśnie przez okres 9 dni. Jak czytamy w Dziejach Apostolskich: „Po wniebowstąpieniu Pana Jezusa Apostołowie wrócili do Jerozolimy i trwali jednomyślnie na modlitwie w Wieczerniku, razem z Maryją, niewiastami i uczniami Pańskimi” (Dz 1, 12-14). Apostołowie trwając na wspólnej modlitwie przygotowywali się do wielkiego wydarzenia jakie miało dla nich nastąpić, dlatego nowenna zazwyczaj w ogromny sposób łączy się z jakimś ważnym wydarzeniem. Można powiedzieć, że nowenna prowadzi nas i przygotowuje do wspólnego przeżycia tego konkretnego zdarzenia, do którego prowadzi. Może to być jakieś określone święto religijne, mające znaczenie dla całego Kościoła np. Nowenna do Miło-

sierdzia Bożego poprzedzająca Święto Miłosierdzia Bożego, jak i również może stanowić wprowadzenie do wydarzenia mającego znaczenie lokalne – zbliżająca się nowenna poprzedzająca Jubileusz naszej parafii. W szczególnych przypadkach nowenna może być też odprawiana przez dłuższy okres czasu. Najbardziej znanym nam takim przykładem jest chyba odmawiana na zwykłym różańcu, do Matki Bożej Pompejańskiej **nowenna pompejańska**, składająca się z aż sześciu cykli nowenn, a więc trwająca aż 54 dni. W polskim Kościele Katolickim zaś najbardziej chyba zapadła w pamięć tak zwana Wielka Nowenna, która poprzedzała Milenium Chrztu Polski i trwała aż 9 poprzedzających to wydarzenie lat. Oprócz tego znane są też tzw. nowenny nieustające, czyli odprawiane zawsze w danym terminie - w każdą środę miesiąca, konkretnego dnia miesiąca itp. – przykładem jest tu odprawiana w każdą środę w naszej świątyni Nowenną do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Nowenna **powinna być odmawiana tylko w jednej, konkretnej intencji**, może mieć formę zarówno modlitwy wspólnotowej odmawianej w świątyni podczas nabożeństwa ogólnego dla wiernych, jak i indywidualnej, podczas prywatnej modlitwy np. w domu.

Dlatego prosimy Pana Boga by wysłuchał naszych prośb za wstawiennictwem Naszego Patrona Świętego Bonifacego i przygotował nas do radosnego przeżywania uroczystej chwili Jubileuszu. „Święty Bonifacy, w różnorodnych sprawach orędowniku, módl się za nami...”

Andrzej i Piotr Lehmann

Opracowanie własne na podstawie artykułów z gościa niedzielного portali internetowych wiera.pl, sanctus.pl, msze.info oraz posiadanej wiedzy

Św. Bonifacy Patron naszej parafii cz.1

Święty, który nie znał granic, wycinał pogańskie drzewa i głosił Chrystusa w Środkowej Europie – kim był i dlaczego Papież zmienił mu imię?

Urodził się 1345 lat temu w rodzinie anglosaskiej w Wessex ok. 675 r., na chrzcie otrzymał imię Winfryd. Zafascynowany ideałem życia monastycznego, w bardzo młodym wieku wstąpił do klasztoru. Oznaczał się wybitnymi zdolnościami intelektualnymi, toteż wydawało się, że czeka go spokojna i błyskotliwa kariera uczonego. Został nauczycielem gramatyki łacińskiej, napisał kilka traktatów, tworzył również poezję po łacinie. Gdy w wieku ok. 30 lat przyjął święcenia kapłańskie, poczuł, że jego powołaniem jest apostołowanie wśród pogan na kontynencie. Jego ojczyznę, Wielką Brytanię, która zaledwie 100 lat wcześniej przyjęła Ewangelię dzięki misji benedyktynów, którym przewodził św. Augustyn, cechowała tak mocna wiara i tak żarliwa miłość, że posyłała misjonarzy do Europy Środkowej, by tam głosili Ewangelię. W 716 r. Winfryd z kilkoma towarzyszami udał się do Fryzji (dzisiejsza Holandia), ale z powodu oporu miejscowego władcy próba ewangelizacji nie powiodła się. Po powrocie do ojczyzny nie zniechęcił się i dwa lata później wyruszył do Rzymu, by rozmawiać z papieżem Grzegorzem III uzyskać od niego wskazówki. Według relacji jednego z biografów, papież przyjął go «z uśmiechem na twarzy i spojrzeniem pełnym słodyczy». Przez kilka następnych dni prowadził z nim «ważne rozmowy» a na koniec nadał mu nowe imię Bonifacy i powierzył w oficjalnych listach misję głoszenia Ewangelii pośród ludów Germanii. Bonifacy – imię męskie pochodzenia łacińskiego. Wywodzi się od łacińskich słów bonum – dobro i facere – czynić, czyli oznacza czyniącego dobro.

Podtrzymany na duchu przez papieża i z jego poparciem, Bonifacy rozpoczął głoszenie Ewangelii na tych ziemiach, zwalczał kultury pogańskie oraz umacniał fundamenty ludzkiej i chrześcijańskiej moralności. Z wielkim poczuciem obowiązku pisał w jednym ze swoich listów: «Bądźmy mocni w walce w dniu Pańskim, bo nadeszły dni strapienia i nędzy. (...) Nie bądźmy niemymi psami ani milczącymi obserwatorami, ani najemnikami, uciekającymi przed wilkami! Bądźmy natomiast zapobiegliwymi pasterzami, czuwającymi nad Chrystusową owczarnią, głoszącymi wolę Bożą ważnym osobistościom i zwykłym ludziom, bogatym

i ubogim (...), w porę i nie w porę» Dzięki swojej niezmordowanej działalności, swoim talentom organizacyjnym, dzięki swojemu łagodnemu i ujmującemu — choć stanowczemu — charakterowi Bonifacy uzyskał ważne rezultaty. Wtedy papież «oświadczył, że chce obdarzyć go godnością biskupią, aby mógł bardziej zdecydowanie korygować i sprowadzać na drogę prawdy błędzących, aby czuł się umocniony większym autorytetem godności apostołowskiej, a głoszone przez niego Słowo było chętniej przyjmowane ze względu na to, że po to właśnie został wyświęcony przez następcę apostołów»

Sam papież konsekrował na «biskupa regionalnego» — to znaczy dla całej Germanii — Bonifacego, który następnie podjął swą pracę apostołską na powierzonych mu terenach i rozszerzył swoją działalność także na Kościół w Galii; z wielką roztropnością przywrócił dyscyplinę kościelną, zwołał liczne synody w celu zagwarantowania autorytetu świętych kanonów, umocnił potrzebną komunie z Biskupem Rzymu, co szczególnie leżało mu na sercu. Również następca papieża Grzegorza II bardzo go poważał. Grzegorz III mianował go arcybiskupem wszystkich ludów germańskich, wysłał mu paliusz i udzielił uprawnień do zorganizowania hierarchii kościelnej na tamtych ziemiach.

Ks. Piotr Skarga tak pisał w „Żywotach Świętych Pańskich na wszystkie dnie roku” (rok wydania 1910) : „*W pobliżu miasta Geismaru rósł sławny dąb, który poganie hescy czcili jako świętość; dąb ten postanowił Bonifacy ściąć. Na wieść, że przybył jakiś kapłan, który czcząc obcego Boga, postanowił się z bogami pogańskimi mierzyć, kto będzie silniejszym, zebrało się dużo ludu naokoło owego dębu. Bonifacy kazał swoim wyznawcom wziąć siekiery i ściąć ów dąb, a sam nawet do tego dopomógł. Paganie przypatrywali się z wielkim spokojem, byli bowiem pewni, że bogowie piorunami zabiją tych winowajców — tymczasem dąb runął pod ciosami chrześcijan, a tym nic się nie stało. Gdy Bonifacy potem do nich jeszcze przemówił, wykazując im całą nieudolność tych, których oni czcili jako bogów wszechmocnych, zaraz nabrali innego przekonania i zostali chrześcijaninami.*”

Jacek Lickindorf

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. św. Bonifacego
w Zgorzelcu
ul. E. Plater 9
59- 900 Zgorzelec
tel. (75) 775 23 35

Ksiądz Proboszcz:
Maciej Wesołowski
Ksiądz Wikariusz:
Dariusz Andrzejewski
Adam Szpotański

e-mail: bonifacyzg@wp.pl
www.bonifacyzgorzelec.pl

UKŁAD MSZY ŚWIĘTYCH

Niedziela:

Godz. 7³⁰ 9³⁰ 11⁰⁰ 12³⁰ 18⁰⁰

Dni powszednie:

Godz. 7⁰⁰ 18⁰⁰

Spowiedź Święta

O spowiedź należy poprosić księdza dyżurującego ok. 20 minut przed każdą Mszą Św. Spowiadamy w konfesjonale naprzeciw tabernakulum.

Komunia Święta

Jeżeli jest 1 kapłan, najpierw podchodzi osoby, które chcą przyjąć Komunię Św. „na rękę”, następnie Ci którzy chcą przyjąć „do ust”.

Jeżeli jest 2 i więcej kapłanów. W środku kościoła i naprzeciw obrazu Matki Bożej „do ust”. Naprzeciw tabernakulum „na rękę”. Nie mieszamy obu form.

Liczba osób w kościele

37 wiernych, prosimy o zajmowanie wyznaczonych miejsc (przed 20 kwietnia było tylko 5 osób).

Kancelaria parafialna

Przyjmuje tylko w sprawach nagłych i pilnych.

Odwiedziny chorych

Tylko na specjalne wezwanie i w zagrożeniu życia.

Zarządzenia dostępne na stronie parafialnej w zakładce „aktualności”.

Katecheza

Od paru miesięcy znaczna część świata boryka się z pandemią koronawirusa. O tym jak bardzo jest to niebezpieczny wirus, chyba nie trzeba nikogo już przekonywać. Wystarczy przeanalizować statystyki zachorowań i zgonów z takich krajów jak: USA, Włochy, Niemcy, Wielka Brytania czy Chiny. W Polsce dzięki szybkim i odważnym decyzjom, ale także dojrzałości społecznej Polaków udało się w znacznym stopniu zahamować jego rozpowszechnianie. Oczywiście wszelkie nałożone ograniczenia miały także swoje skutki, czego ludność ogranicza odczuła chyba najbardziej.

Jedną z dotkliwych restrykcji dla naszej wspólnoty parafialnej było ograniczenie liczby osób biorących udział w liturgii. Triduum Paschalne i Wielkanoc kojarzy się nam na ogół z tłumami ludzi w kościele. Tymczasem w tym roku świecił on pustkami. Dla wielu świadomość, że powinni pozostać w domu była nie do zniesienia. Z wielu wydarzeń i planów przyszło i jeszcze zapewne przyjdzie zrezygnować. Czego więc te dni nas uczą?

Zobaczcie, przez lata przyzwyczailiśmy się do świata, w którym czuliśmy się bezpieczni. Wydawało się nam, że w pośpiechu i gonitwie za sukcesem jesteśmy nieśmiertelni i niezniszczalni. Tymczasem jeden wirus prześlizgnął się do naszego bezpiecznego świata i zmienił go nie do poznania.

Nagle zaczęliśmy doceniać drobne udogodnienia. Zatręskaliśmy za nabożeństwami pasyjnymi, święconką itp. A przede wszystkim dostrzegliśmy drugiego człowieka.

Chociaż obecnie jeszcze wielu z nas przenikniętych jest strachem, to jednak pragniemy dostrzegać światło nadziei, Zmartwychwstałego. To „do Niego należy czas” - jak usłyszeliśmy w Wigilię Paschalną. I w Nim chcemy złożyć naszą ufność. Byle tylko te dni nie poszły na marne. Abyśmy wracając do „normalności” przeżywali ją „normalnie” a nie w pośpiechu. To co bowiem dał nam ten czas, co uświadomił, do jakiej refleksji zmusił, nie da nam chyba nawet najlepszy artykuł czy kazanie.

ks. Adam Szpotański

Biblioteka poleca

"Zapach Boga" – kard. Konrad Krajewski.

"Roznosić woń Pana Jezusa. Czynić Go obecnym tam, gdzie jesteśmy".

To słowa z książki księdza kardynała, nazywanego: kardynałem ubogich, pogotowiem ratunkowym Franciszka, Robin Hoodem papieża.

Bardzo poruszająca książka zawierająca fragmenty homilii i myśli księdza kardynała. Przybliży nam również postać papieża Franciszka.

Bonifakty:

Redaktor Naczelny:

Ks. Adam Szpotański

Korektor:

Wiesław Duda

Redakcja:

Ks. Maciej Wesołowski

Piotr Lehmann

Andrzej Lehmann

Jadwiga Sobol

Urszula Imbierowicz